

РЕШЕНИЕ

№ 8038

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Димитър Гальов

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9648** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Гальов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от С. Й. М. от [населено място], чрез упълномощен представител- адвокат Д. Г. от САК, против Решение № 3867 от 15.08.2023г. по НАХД № 6384 по описа на Софийския районен съд /СРС/ за 2023г, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 11-01-813 от 23.02.2023г. на Директора на АДФИ. В жалбата се твърдят нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Позовава се на разпоредбата на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН и твърди, че в акта и НП не са посочени всички обстоятелства, а именно конкретни факти относно ясно и пълно описание на вмененото нарушение. Наказващият орган се позовал само на две фактури от 24.08.2020г., с което се надвишава минималния стойностен праг по чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП без да се приложи предвидения в закона ред, но в НП не е посочено какъв е минималният праг, съгласно цитираната, чието надвишаване обуславя събиране на оферти с обява или покана до определени лица. Сочи се, че сборът на двете посочени фактури е 3300 без ДДС и със сигурност не превишава прага по чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП. В НП не е посочено въз основа на кои платежни първични документи освен

цитираните две фактури, с кои доставчици, какви доставки и на каква стойност е направен изводът, че е достигнат минималния праг. Позовава се на справка от 14.09.2020г., от която е установено, че разходи за възстановяване на ремонт/части се доказват само с първични счетоводни документи /фактури/, а няма данни посочените в справката фактури да са били изискани и проверени от органите на АДФИ, нито от въззивния съд. Оспорва се констатацията на съда относно посочената сума от 49 841.20 лева /за възстановяване и ремонт на части/, която въобще не е посочена в текста на НП, а освен това липсва описание на 109 броя фактури, с които е достигнат и превишен стойностния праг, а и същите не са приложени по делото. В АУАН тази стойност е посочена, но не е отразена в НП. Не е обосновано защо се приема, че прагът е превишен на дата 24.08.2020г. и ако е така защо се изследва периодът след това- до 31.12.2020г. Обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон, тъй като възстановените авточасти са различни по своя характер, поради което е необосновано от техническа и от правна гледна точка да се възлагат с една обществена поръчка. Позовава се на извънредното положение и законът уреждащ този период от време, по-конкретно института на крайна необходимост, по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗАНН. Неправилно е посочена санкционната норма, тъй като чл.256, ал.1 от ЗОП е неприложим, защото нарушението което е вменено е по чл.17, ал.1 от ЗОП, а наказанията за такива нарушения се предвидени в чл.247, ал.1 от ЗОП. В условието на евентуалност твърди, че случаят е маловажен и следва да се приложи чл.28 от ЗАНН. Не сочи нови доказателства. Иска се отмяна на решението на СРС.

В открито заседание, касаторът се представлява от пълномощника си- адвокат Г. от САК, която поддържа касационната жалба. Иска се от касационната инстанция да отмени решението на СРС, както и наказателното постановление. Не се претендират разноски.

Ответникът- Директор на АДФИ се представлява от упълномощен юрисконсулт. Оспорва касационната жалба. Не сочи нови доказателства.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно, а касационната жалба- неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, XX-ти касационен състав, в пределите на проверка, съгласно чл.218 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН,като обсъди посочените в жалбата пороци на решението и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, приема следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, подадена е от надлежна страна с право на жалба срещу неблагоприятен съдебен акт, който подлежи на касационно обжалване, в преклузивният срок по чл.211, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл.212 от АПК.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

При постановяване на оспореното решение, с което процесното НП е потвърдено СРС е приел за установено, че в периода от 01.01.2020г. до 30.12.2020г. в ръководеното от касатора дружество „Столичен автотранспорт“ ЕАД са извършвани разходи за възстановяване/ремонт на части общо в размер на 49 841.20 лева, без ДДС. Съдът е посочил, че това обстоятелство се установява от представена от длъжностните лица справка, с изх.№ 1733-2 от 14.09.2022г. Установено е, че към датата 24.08.2020г. стойността на предоставяните от дружеството услуги възлизала на сумата от 31 001.10 лева. Обсъдени са констатациите на проверяващите, че доставчиците на услуги са

избрани от възложителя /дружеството, на което касатора е изпълнителен директор през посочения период/, но не е приложен предвидения в закона ред за възлагане на обществена поръчка за възстановяване на ремонт и части. Посочено е, че съставяният въз основа на тези констатации АУАН е законосъобразен. Подадените възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН са приети за неоснователни от наказващия орган, който се произнесъл с атакуваното пред съда НП. С последното законосъобразно е наложена глоба на жалбоподателя М., въз основа на описаните в него законови разпоредби. Въз основа на събраните доказателства е обоснован извод, че нарушението е извършено и доказано, а въз основа на него законосъобразно е издадено НП. Обсъдени са доводите на касатора за незаконосъобразност на АУАН и НП, вкл. досежно приложените норми и основанията за налагане на административното наказание. Съдът е отхвърлил аргументирано тезата за наличието на крайна необходимост и за окачествяване на деянието, като маловажен случай, а при липсата на основания за отмяна или изменение на НП е потвърдил оспорения санкционен акт в цялост и е присъдил разности в полза на АНО.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

В мотивите си първостепенният съд е обсъдил събрания по делото доказателствен материал, приобщен с административнонаказателната преписка и въз основа на обективен и пълен анализ е достигнал до правилни изводи за приложимото право. Мотивите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящият касационен състав, поради което съдът препраща към тях, на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро от АПК. Не са допуснати съществени процесуални нарушения нито в хода на АНП, нито в хода на съдебното производство. Събраният и проверен по реда на закона доказателствен материал изцяло съответства на направените правни изводи. По отношение на справката, на която акцентира касатора, следва да се отбележи, че същата е официален документ, съставен от длъжностните лица посочени в него /гл.счетоводител и изпълнителния директор М./, в хода на проведеното АНП, поради което е годно писмено доказателство за установяване на обективизираните от нея факти. Нещо повече, единият от нейните съставители е именно санкционираният изпълнителен директор /касатора/, поради което тезата, че с непосочването на тази справка в НП е нарушено правото на защита е несъстоятелна. Не само, че касаторът М. е подписал тази справка в качеството на ръководител на проверяваното дружество, но и същата е надлежно предявена като източник на данни за проверявания период и цитирана при съставяне на АУАН. В този смисъл, ако отразеното от нея, вкл. всички посочени фактури се оспорва като съдържание и истинност именно касаторът е следвало да изключи от нейното съдържание определени счетоводни документи, ако счита, че са неотнормирани или не следва да установят отчетените разходи от дружеството за възстановяване на части за инкриминирания период, след като изготвя и подписва такъв документ, а видно от отразената забележка, данните в тази справка са взети именно от счетоводните регистри на дружеството, а фактурите и счетоводните документи се съхраняват с неговото счетоводство. При това положение, са лишени от съдържание доводите в касационната жалба, че не е ясно какви са тези фактури и е неизвестно тяхното съдържание /доставчици, доставки, стойност/, респективно не са приобщени по делото, което да води до необоснованост на направените изводи. В случай, че ръководителят на структурата е имал съмнение относно тяхната относимост и годност да установят общият размер на отчетените разходи за възстановяване на части през периода е следвало сам да ги изключи от съдържанието

на справката, която е изготвена именно за тази цел в хода на АНП и е подписана от него. В този смисъл, съображенията релевиращи допуснати нарушения при анализа на доказателствения материал са изцяло неоснователни. В унисон със събраните и годни доказателства са обосновани правните изводи на АНО, както и на предходната съдебна инстанция. Законосъобразно е определено и административното наказание по вид и размер, при правилно приложение на материалния закон.

Обобщено, съдебният акт е законосъобразен и следва да се потвърди.

Разноски се претендират от ответника в писмена защита /л.19/, поради което следва да се присъди поисканото юрк. възнаграждение в полза на АДФИ, платимо от касатора, което съдът определя в размер на 80 лева.

Мотивиран от горното, на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд София - град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3867 от 15.08.2023г. по НАХД № 6384 по описа на Софийския районен съд за 2023г.

ОСЪЖДА С. Й. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на АДФИ сумата от 80 /осемдесет/ лева, разноски за настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.